కలియగ మాయ

ద్వాపర చివరిలోనే కలి తనదైన ప్రభవాన్ని చూపడం ప్రారంభించాడు. తత్ ఫలితంగా శకుని మోసపు ఎత్తులు, ఆనాటి ఒక వర్గంవారి ఉన్మాదం. ప్రస్తుతం ఈ కలియుగం మోసం, కపటం, దుర్గాం. మోసపు నవ్వుతో మాయలు, హత్యలు, యిత్యాధి మార్గాలలో అధికమైన ధన సంపద, భయంకర అధికార దాహర్తి. ధుర్యోధనుడు సయితం ఎందుకూ పనికిరాడనేది ఈనాటి కొంతమంది వ్యక్తులను చూస్తే మనకే తెలుస్తుంది. ఆశ్చర్యమైన విషయం – ఈ రాక్షసులంతా క్రమం తప్పకుండా దైవదర్శనం, దానికి కారణం వారి పాపాలు వారికి ఎక్కడ తుగుతాయోనని భయం. నా పరిశీలనలో ఒక వ్యక్తి పరమ దుర్మార్గ పద్ధతిలో జీవించే వ్యక్తి తరచు ఓ పుణ్యక్షేత్రం సందర్శన చేసేవాడు, కాని ఒక చిన్న సంఘటనలో భయంకర వ్యాధిగ్రస్తుడై సంవత్సరాలపాటు కర్మని అనుభగించి మరణించాడు. భగవంతుడు ధర్మాన్నే రక్షిస్తాడు. జాతకంలో దశబలంగా ఉన్నప్పుడు అతగాడు చేసే ప్రతీ పాపపు ఆలోచన విజయం పొందుతుంది. కాని ఆ తదుపరి శిక్ష అతగాడికి తప్పదు. ఇదే కలియుగ విచిత్రం 'మాయ'.

భగవంతుడు చూచేది మనిషి హృదయపు పొరలలోని రంగుని, వాసనను తప్ప వ్యక్తి చేసే విషపు నవ్వులు, మాయమాటలు, నటనలను, అంగు పద్దతులను కాదు. ఇలాంటి వాటిలతో ఒక మనిషి ఎదటి వ్యక్తి లేదా వ్యక్తులను నమ్మించగలడు కాని భగవంతున్ని మాత్రం కాదు.